

Formands Opfattelse af min Ret til at udtale mig, og skal da yttre Følgende, idet jeg begynder med nogle finantsielle Oplysninger — det ligger da ganske bestemt indenfor Sagen. Ved Begyndelsen af denne tredie Behandling, fremsatte jeg tydeligt, at der var tre Love, som havde foranlediget, at ca. 377,000 Kr. bleve optagne til 3die Behandling, og at deri har Finantsudvalget ingen Del haft, saa, forsaavidt kunde det ikke vedrøre Finantsudvalget, at Budgettet blev forhøjet med disse Posteringer ved 3die Behandling. Tager vi nu Hensyn til de øvrige Forslag og holde det af mig senere tilbagetagne Forslag om Veirtidens Forkortelse ude af Betragtning, saa ville de Forslag, som jeg har stillet eller været med til at stille, frembringe som Resultat en Merudgift fra 2den Behandling af ca. 24,500 Kr., hvoraf de 23,000 Kr. ere Ublaar, saa at Bevillingen paa denne Maade vil overskrides med ca. 1,500 Kr. Jeg fremsatte i Begyndelsen dette Tal; det staar der, det er rigtigt, og ærede Medlemmer kunne selv tælle efter. Naar jeg nu fortsætter med denne Række af Sammenligninger, saa skal jeg ikke begynde paa at indpegaa en eneste af de Talrækker, som bleve fremsatte af det ærede Medlem fra Leire (Holtstein-Ledeborg). Jeg vil haabe, at det ærede Thing vil forstaa, at der er den Forskjel imellem hans og mine Tal, at det ærede Medlem har opstillet den ene Række. Jeg skal endnu tilføje her, at der indtil dette Øieblik ved 3die Behandling er vedtaget 4 Forslag, som Ordsføreren ikke har anbefalet eller tiltraadt, til et Beløb af 95,000 Kr., saa at altsaa disse Forslag give en Forhøjelse af ca. 120,000 Kr. fra 2den Behandling, men for denne Forandring bærer jeg intet Ansvar. Jeg kommer nu til de forudgrebne Bevillinger fra ifjor, og jeg har da viist, at der paa tre Konti var forudgrebet fra ifjor 2,716,000 Kr. Et æret Medlem har sagt, at dette er fuldstændig urigtigt. Jeg har viist de Herrer, hvad det var for Gjenstande, og hvad det var for Tal, og jeg henviser dertil; Sagen er i sin Orden. Dernæst sige de Herrer, at det er fuldstændig urigtigt, og at de staa ikke paa § 26, men derom har jeg jo ikke talt. Jeg har talt om forudgrebne Bevillinger, og enten de Herrer føre dem over paa § 23 eller paa § 26, saa spænde de dog Ben for os alligevel for næste Finantsaar. Jeg har dernæst sagt, at vi paa eet Punkt, nemlig med Hensyn til Ranoerne, efterlade 1,600,000 Kr. Forudbevilling. Det veed Enhver, det er klart. Dernæst siger man, at der er en Kran, der skal bygges. Ja, saa er der jo ogsaa Blindeinstituttet og andre Ting, som skulle bygges; man kan altid paa Budgettet finde et eller andet Bygningsforetagende paa nogle Tusinde Kroner, men saadanne Smaating har jeg ikke taget med, hverken med Hensyn til ifjor eller iaar. Man

har ogsaa i Beregningen^m mod mig føjet til, at der ogsaa er forudgrebet 112,000 Kr. paa Kongens Dampskib til næste Aar, men det er paa ingen Maade Tilfældet. Jeg yttrede for, at vore Forslag iaar — ikke de gamle og forudgrebne fra tidligere Tid — selvfølgelig maa forstaaes saaledes, at de gaa fra den Tid, de ere vedtagne, til de ende. Dette er ingen Ubremselse, men blot en Klargjørelse. Jeg nævnte det; det blev sat i Tidenden, og jeg haaber ogsaa, at det ærede Medlems Tal ville komme i Tidenden, hvor ærede Medlemmer da ville kunne læse dem. Dernæst kommer jeg til en finantsiel Hovedopgjørelse. At det ærede Medlem fra Leire kunde komme til at forse sig paa denne Finantslov, saaledes som stet er, undrede mig ikke, thi det er et Medlem med megen Fantasi, men at det ærede Medlem fra Stege (Wojssen) kunde gaa med ind paa det Spor, forundrede mig noget mere, om jeg overhovedet længere kan overrastes af Noget i den Retning. Nu skal jeg nævne Resultatet af mine Sammenstillinger. Ærede Medlemmer kunne da benytte de Anvisninger, jeg giver dem til selv at se efter, hvorvidt det er rigtigt eller ikke. Jeg skal da sige, at jeg har taget Gjennemsnittet af § 1 for 6 Finantsaar, nemlig for Finantsaarene fra 1873—74 til 1878—79, i hvilke 6 Aar jeg har haft den Ære at være Ordsfører for de 5 Finantslove, imedens der var et — saaledes kaldtes det nok — kompakt Flertal i Folkethinget imod Ministeriet, og den sjette Finantslov, som jeg ikke var Ordsfører for, var den fra ifjor. For de Oplysninger, som jeg fremsætter for Finantsaaret 1877—78s Vedkommende, lægger jeg, som senere vil ses, til Grund Folkethingets Afstemning den 31te Marts 1877, og Gjennemsnittet i disse 6 Aar bliver da for § 1's Vedkommende 47,731,909 Kr. og for § 11's Vedkommende 45,617,799 Kr. Der fremkommer derved et Taloverskud — saaledes vil jeg kalde det — af Gjennemsnittet for disse 6 Aar af 2,112,108 Kr. Drage vi nu Gjennemsnittet af § 10 i disse 6 Aar fra Indtægten, og Gjennemsnittet af § 27 fra Udgiften, saa faar jeg tilbage for disse 6 Aar — det er Finantsloven, saaledes som den er forelagt, jeg taler om — 43,225,073 Kr., som Indtægt paa § 1, og 37,976,751 Kr. som Udgift. Dette giver et gennemsnitligt Overskud af 5,248,322 Kr. Naar jeg nu tager det endelige Resultat, Loven, saaledes som den er udkommen, da fremtræder i Gjennemsnit for disse 6 Aars Vedkommende § 1 med 47,362,454 Kr. og § 11 med 44,940,435 Kr., det er i samlet Taloverskud paa §§ 1 og 11: 2,422,019 Kr. Drages nu § 10 fra Indtægten, bliver der tilbage for Indtægten 43,634,319 Kr. Drages § 27 fra Gjennemsnitsudgiften, bliver Udgiften 36,988,743 Kr.; det giver gennemsnitlig en Fremgang af 6,645,576 Kr. Spørge vi nu, hvad der egentlig er vundet ved Behandlingen af disse 6 Aars